

Tiếng nói từ quá khứ : Đệ tử Ma mốt dép

Tác Giả: Trọn Sáng (Đệ tử Viết)

Chúa Nhật, 11 Tháng 4 Năm 2010 20:35

Nghi án “chiếc dép từ s” đã khiến cho người đi đi từ khá nhiều công sức để tranh luận và hình ảnh của bao giờ phân định được thực phi.

Đệ tử Ma mốt mình vẽ n cà sa, vai quỳ

**mốt chiếc dép, đang mốt i mốt t bốn
t u thiên lý.**

Trong các chùa thuộc Bắc tông, thường treo bức tranh mốt hành giới đức, cao to, quỳ c
thực, râu hùm, hàm én, mốt lóe k quang, mình vẽ n cà sa, vai quỳ mốt chiếc dép, đang mốt i
mốt t bốn t u thiên lý.

Đó chính là Bồ-đề-đạt-ma (Bodhidharma) vẽ t th 28 sau Phật Thích Ca Mâu Ni và là Sơ t
cà Thi n tông Trung Quốc, đệ ng th i cũng là sơ t võ phái Thi u Lâm T t Trung Quốc. Ngài
viên tịch năm 543, đến nay đã hơn ngàn năm. Nghi án “chiếc dép từ s” đã khiến cho người đi đi
từ khá nhiều công sức để tranh luận và hình ảnh của bao giờ phân định được thực phi.

Tình c mốt l n đi thăm Thi n vi n Trúc Lâm yên t, tôi đ c ch ng ki n, hai v s tăng, có l
h c m t tr ng h nào đó, đang tranh luận v b c tranh này, m t v tr vào chiếc dép trên vai
Thi n s b o: Là Đ o pháp đ l i, đ o pháp mang đi. V kia ch vào chân tr n c a s t nói:
S c là không, không là s c (ch c ý nói, tu t dép đi chân tr n, s t, ch ng coi t m thân xá l i là
gì?!). R i hai v s tăng n l c vi n đ n kinh sách, bi n bác, b o v chính ki n c a mình.

Nhìn hai v s tăng, tôi gi t mình t h i, h n nghìn năm qua, bi t bao nhiêu cu c tranh luận vô
b nh v y đã đi n ra. Vì sao h ch chú m c đ n b c tranh, mà không ch u quay đ u n a
vòng, đ đ c b c đ i t ghi tôn ch c a h phái mà h đang tu t p: “B t l p văn t /Giáo ngo i
bi t truy n/Tr c ch nhân tâm/Ki n tính thành Ph t”. (Không l thu c vào kinh sách, truy n đ y
ngoài giáo lý, h ng th ng đ n tìm ng i, th y chân lý mà giác ng).

L i nh đ n chuy n v bu i h i ki n c a s t Thi n tông (Bodhidharma) v i L ng Vũ Đ , bu i
đ u ông đ t chân đ n Trung Quốc. Là m t ng i ph ng s đ o Ph t, L ng Vũ Đ đã cho xây
nhi u chùa chi n, b o tháp. Vũ Đ h i nhà s n Đ : “Tr m t khi lên ngôi đ n nay, xây chùa,
chép kinh, đ tăng không bi t bao nhiêu mà k . V y có công đ c gì không?”. Đ t Ma đ p:
“Không có công đ c”. Vua l i h i: “V y công đ c chân th t là gì?”. S đ p: “Trí ph i đ c Thanh
T nh hoàn toàn. Th ph i đ c tr ng không hoàn toàn, nh v y m i là công đ c”. Vua l i h i:

“Ai đang đi đi n v i tr m đây?”. S đ p: “Tôi không bi t”.
Ồi! B đ đ t ma! Hành tr ng ngài sao mà k bí? Vũ Đ, xây chùa, chép kinh, đ tăng... mà ngài còn ch a cho là công đ c thì làm gì m i đ c coi là công đ c đây? H i ki n không thành Ngài v t sông Đ ng T mênh mông sng đ, ch v i chi c thuy n con, r i b lên núi, ng i quay m t vào vách đá 9 năm, truy n y-bát cho Hu Kh xong thì viên t ch nh ng r i có ng i l i g p Ngài trên núi Hùng nhĩ, vai qu y m t chi c g y, đ u g y có x m t chi c dép. R i ngay c chuy n ngài truy n tâm n cho Hu Kh, ng i th ng cũng đầu đ gì hi u n i. T ng truy n, tr c khi v, g i đ t trình bày s đ c: “Gi ta ra đi s p t i, v y m i đ t hãy nói cho ta nghe s đ c c a mình”.

Đ o Phó b ch: “Theo ch th y c a con, mu n th y đ o ph i ch ng ch p văn t, mà cũng ch ng lia văn t”. S đ p: “Con đ c l p da c a ta r i”.
Ni T ng Trì nói: “Ch gi i c a con nh cái m ng th y Ph t (tâm) b t đ ng, th y đ c m t l n, sau không th y l i n a”. S nói: “Con đ c ph n th t c a ta r i”.

Đ o Đ c, m t đ t khác, b ch: “T đ i v n không, Ngũ u n ch ng ph i th t có, v y ch th y c a con là không m t Pháp nào kh đ c”. S đ p: “Con đ c b x ng c a ta r i”.
Cu i cùng, đ n phiên Hu Kh. Hu Kh l bái S r i đ ng ngay m t ch, không b ch không nói gì c. S b o: “Con đã đ c ph n tu c a ta”

Gi a b i b i nh ng công án r i r m mê h n nh này, hãy b t đ u t chi c dép c a t s, xem ch ng, còn kh h u. Song, n u lu n nh hai v tăng s kia, l i qua ti ng l i, thiên ngôn, v n ng bi t bao gi m i ng ra s th t. Ngôn ng, là th v u v t đ c h u, ch con ng i m i có, ngôn ng có s kì di u c a ngôn ng, nh ng cũng có s suy đ i c a ngôn ng. Ngôn ng kì di u là ngôn ng đ m đ n cho con ng i s c m thông và chia s, ngôn ng suy đ i là th ngôn ng vu khoáng, trí trá, che đ y nh ng t t ng x u xa, b ng nh ng l i có cánh, nh m mê đ lòng ng i.

S l m l n c a chúng ta cũng gi ng nh L ng Vũ Đ, đ ng đ ng t đ c khoe vi c tô t ng, đúc chuông, xây chùa, chép kinh, mà không ng n i nh ng l i khai th, r t rõ ràng v y u tính ph t pháp c a B đ s t. Chín năm ng i nhìn th ch bích, h n s t đã th u tri t đ c hi n mình c a s im l ng. Chúng ta ch có m t đ i s ng duy nh t, và đ i s ng đó đang b x i tung lên, b i nh ng hành ngôn, di n ngôn đ p đ và đ i trá. Tôi đã hi u vì sao Ngài l i trao truy n tâm n cho Hu Kh, v đ t đã dùng s im l ng đ tr l i ngài.

Lúc y, tôi ch t n y ra m t ý, đ c ki n di n tâm nh có khác nào ki n di n t s, li n tnh tâm, th m h i t s: “B ch S t, vì sao ng i l i ch mang m i m t chi c dép?”. G ng m t đ y đ t n c a v thi n s g c Nam Á, gi n ra trong m t n c i h x: “Ta b r i m t m t chi c r i mà!”.

S th t có l ch gi n đ nh v y th i.